

NARODNI SOCIJALISTI

Zaplenjeno!

Zaplenjeno!

2
vinarja.

Enakost narodov, enakost v narodu!

Vaclav Klofač.

Leto I.

V Ljubljani, dne 11. sušca 1911.

Štev. 11.

Izhaja vsako soboto zjutraj.

2
vinarja.

Pismo.

Dragi brat urednik! Dovoli mi nekoliko prostora! Mnogo imam sicer poročati iz bratske nam Češke toda upošteva je skromost in stisnjeni prostor našega lista in le slabo odmerjen mi čas, hočem se omejiti le na najvažnejše in za Vas, dragi bratje, v domovini, najzanimivejše konstatacije.

Odšel sem od Vas, zapustil sem milo mi domovino Slovenijo in sicer v času preporoda v slovenskem narodu, ktere ga socijalne razmere ubija slepo, negativno in škodljivo strankarstvo. Teško mi je, da sem svoje skromne, — le v dobrobit slovenskega ljudstva posvečene, — moči odtegnil agitatoričnemu delu v zmislu krasnega našega narodno-socijalnega programa. Toda, telo je sicer tu, a duša in srce pa je pri Vas. Z najboljšimi nadami v bodočnost bodem sledil Vašemu delovanju, prepričan, da prej ali slej mora prodreti tudi med slovensko ljudstvo blagodejno solnce naše ideje in razporediti črne oblake nazadnjaškega klerikalizma, liberalnega pustolovstva in utopistično socijalnodemokratsko jato vampirjev, ki slovenskemu delavstvu trgajo kruh na domačih tleh ter ga tlačijo v nenasitno žrelo švabske požrešnosti, ker ne samo, da ne preprečajo, temveč s svojo brezbarvnostjo celó pospešujejo „Drang nach Süden“.

O vožnji ne morem dosti povedati, ker sem se izročil popolnoma bogu Morfeju, vkljub temu, da me je s svojo navzočnostjo motil — nadporočnik. (Gospod državni pravdnik! tu ne mislim na avstrijski militarizem, ki je vsega obžal — pardon! — občudovanja vreden, ampak sploh. Uniforma pač razburja moje tenkočutne živce, kakor puranarudeča ruta. Pa brez zamere!) Na „ljubem“ Dunaju sem presedel. Spravil sem se v kot, ter čital že desetič „Narodnega Socijalista“. Nemška govornica mi je tolkla po ušesih, da mi je postalo ljubše poslušanje enakomernega ropotanja koles, kakor pa tisto klepetanje „Herrenvolka“.

Končno v Pardubicah začujem sorodni nam bratski češki jezik. Kakor štrcla, ki s svojim nepričakovanim prihodom preseneti vse, istotako je delovala tudi name ta sprememba. Nemški potniki so se v hipu porazgubili in prišli so na njih mesto ponosni Čehi. Nehoté usiljevala se mi je pri tem misel, da nad nemško trmoglavostjo mora zmagati prej ali slej, ne samo v zemljah češkega kraljestva temveč tudi tja do slovanskega Dunaja, mogočni češki lev.

Prežet od nenavadnega vzradoščenja iskal sem prilike, — da bi dal duška svojim čuvstvom, ki so prevevala mojo dušo — spustiti se v pogovor s prvo primerno osebo. Vlekel na uho pogovore, da bi ne naletel nepremišljeno v kako nesporazumljenje. Rodoljubno kramljanje dveh, ne daleč od

mene sedečih gospic, vzbudilo je mojo pozornost. Po kratkem premisleku pristopim ter po običajnem pozdravu nagovorim prvo: „Odpust' te slečno, jak daleko mame ještě do Prahy?“ In prijazna gospica mi je povedala, kar sem že itak vedel. Po tem kratkem uvodu pa smo prešli tudi na narodno vprašanje in seveda tudi na naše „gnjile kranjske razmere“, (kakor se je izrazil pri neki priliki drž. poslanec profesor Matko Mandič). Spoznal sem narodno dušo češke žene, v kratkih potezah sem uvidel gigantski boj, ki se vrši v dušah češkega naroda proti germanizatoričnim tendencam Dunaja. Žal, da sem se moral posloviti kmalu od ljubeznjivih hčera češkega naroda.

Nestrpno sem stal ob oknu ter opazoval probujajočo se naravo, gledaje, kdaj se prikaže toliko opevana, zgodovinska, zlata Praga. Tajajoči se sneg je napravil na polju cele poplave, v katerih se je lesketalo krasno pomladansko solnce. Lahne kapljice so začele padati na šipe, toda topli žarki solnea so pregnali dež in tudi bojazen, da pridem v Prago ravno v deževnem stanju.

Končno sem dospel na svoj cilj. Nisem dolgo premišljal, ne trud, ne kake druge težnje me niso zvale od mojega načrta. Prva stvar je bila, da povprašam koga, kje je Vaclavské náměstí. Takoj sem se podal po naznačeni poti čez slavnozuanane Přikope (kjer prireja nemčurska sodrga svoje nesmiselne bumle). Krasne palače se vrste druga za drugo v ravni vrsti. Tu imajo svoje sedeže prvi denarni zavodi in znamenitejše tvrdke, tu se zida že, če se ne motim, deveto leto velikanska dragocena stavba „Representančni dům“, ki je že dosedaj stala nad 15 milijonov. Prvi domači in tuji slikarji delajo po stenah svoje umotvore.

Toda dalje. Zavijem končno na širno Vaclavské náměstí. Idoč po trotoarju opazim velik napis na izložbenem oknu „České Slovo“. Takoj sem se spomnil, da je to sloviti „Klofačův dům“ pri „Zlaty housy“. V pritličju na levo elegantno urejena restavracija in na desno „Prodej Českého Slova“. Na dvorišču pod stekleno steno pa se nahaja novost — bazar. Okrog in okrog so namreč manjše prodajalne z drobnjarijami, dišavami itd. Vprašam nekega hotelskega uslužbenca, kje se nahaja „sekretariát strany narodně-sociální“, kar mi je takoj pokazal. Z utripajočim srcem sem se bližal naznačeni hiši. Velika stara stavba je stala pred menoj, na nji pa vse polno napisov narodno-socijalnih organizacij, ki imajo tam svoj sedež. V prvem nadstropju so kovinarji in železničarji, v drugem pa maloobrtniki in tajništvo, v tretjem pa je mladina in ostale organizacije, ki se ne nahajajo v domu „České Obce Dělnické“. V drugem nadstropju potrkam

Delavci! Volite narodne socijaliste.

in vstopim v pisarno osrednjega izvrševalnega odbora. Štiri pisalne mize so zasedene. Trije bratje in jedna sestra. Pristopim k prvi mizi ter se predstavim. Kako iznenadenje! Prvi je bil brat tajnik Sajdel, (drugih imen si — žal nisem mogel zapomniti), ki me je začel popraševati o našem gibanju in delovanju. Veselilo ga je, da napredujemo, veselilo ga je poročilo o ustanovitvi „Bratstva“ in drugo. Nato pa sem se podal z jednim bratom, da si ogledam sredstva za širjenje narodno-socijalnega programa. Najprej sva se napolnila v razne tam se nahajajoče organizacije in potem v tiskarno. Na dvorišču je vse živo. V ozadju že stoji visoka nova stavba, da sprejme v svoje prostore prebivalce stare hiše, katero potem podero in strnejo celo poslopje v eno palačo, kjer bodo na razpolago krasne delavske dvorane.

Predaleč bi zašel, ko bi Vam hotel natančneje popisovati.

Po malem provizoričnem lesenem hodniku vstopila sva v tiskarno. Na vratih je napis „Prepovedan vhod“, vsled tega sva si izposlovala dovoljenje od brata ravnatelja tiskarne, da sva pregledala vsak kotiček, kolikor je bilo pač mogoče v tem kratkem času. Predvsem sva si ogledala stroje, s katerimi se sestavljajo črke v posamezne kolone. Kako precizno in točno delo. Črkostavec ima pred seboj klaviaturo kakor pri pisalnem stroju, ter z neverjetno spretnostjo pritiska po tipkah. Črke pa se med tem avtomatično vrste v vrste in te zopet v kolone, ko je kolona polna, stroj zazvoni in črkostavec nadaljuje novo kolono. Isti proces se vrši tudi pri razdiranju stavka, vendar pa pri tem ni treba posebnega sodelovanja črkostavčevega. Železna roka pograbí vrsto črk ter jo prenese navzgor v odprtino stroja, kjer jo odda stroju, da razdeli sam stroj črke vsako na svoje mesto, a med a, b med b, itd. Res gorostasno in občudovanja vredno je funkcijoniranje tega stroja. Takih strojev je skupno v tiskarni za „České Slovo“ in v tiskarni za drugo časopisje, 8. Potem so drugi stroji za tiskanje, litografijo, fototipijo itd. Zanimivo je tudi delovanje takozvane „rotačky“, ktera natisne v teku jedne ure 10.000 iztisov, jih zloži na štiri dele ter jih objednem sešteje, koliko iztisov je že natisnjenih. Dve taki rotački ima tiskarna in eno veliko večjo in hitrejšo pa ima „České Slovo.“ Zanimalo bo mogoče, kterelega bratov na kak način se stavlja stavek v rotačko. Potom stroja sestavljeni stavek se vloži v nalašč za to pripravljen okvir, v kterelega se cel stavek dobro pritrdi z vijaki, vse to pa se v posebni peči dobro razgreje, potem se položi vlažen trd papir (Pappendeckel) na stavek ter vse skupaj dene pod „prešo.“ Ko se dobro osuši papir, se vzame zopet iz preše, stavek se takoj zruši, papir, na katerem se pozna cel otisk, se očisti raznih nepotrebnih gub ter se ga vtakne v poseben stroj, kamor se vlije raztopljen kovina (če se ne motim, je to najbrž svinec). Ko se shladi umetnim potom, se vzame iz stroja vegasto ploščo, v ktere notranjosti se nahaja popolen vtisk časopisa (kakor n. pr. pri klišejih). To ploščo se potem vloži v stroj.

Toliko gledé strojev v obeh tiskarnah.

Nadalje sva si ogledala z vljudnim bratom naše ideje še uredniške, ekspedične, upravniške, prodajne in druge prostore, nakar sva se poslovila. Odšel sem potem k mojemu prijatelju, ki biva sedaj v Pragi, kjer sem iz prijaznosti vsprejel njegovo gostoljubnost ter ostal še pozno v noč v družbi njegove spoštovane družine. Drugi dan napotil sem se po Pragi, ktere znamenitosti mi ni namen opisovati, ter bi bilo to preobširno. Drugič.

Omenjam le, da se vrše te dni volitve v bolniško blagajno krojačev, ktera šteje 11.000 volilcev. Razume se, da je ves odbor narodno-socijalne stranke v permanenci. V četrtek zvečer ob 8. uri je bil protestni shod narodno-socijalne stranke zoper izganjanje čeških delavcev iz bližnje Nemčije. Shod je c. kr. vlada razpustila. Brez komentarja.

Zanimalo bo tudi Vas, da se dan na dan ustanavljajo povsod narodno-socijalne organizacije, ki priglašajo to ustanovitev osrednj. izvrševalnemu odboru v Pragi ter že težko pričakujejo poročil iz Opatije in Trsta, kjer bodo naše najjužnejše postojanke. Tudi Pula se giblje. Le prehitro je prišla ura slovesa, da odidem proti Kolinu, kterelega mestni zastop je v narodno-socijalnih in češko-radikalnih rokah. Dne 15. t. m. pa se vrše dopolnilne volitve v mestni zastop. Staročehi, mladočehi, češka „pokrokovka“ (napredna) stranka in socijalni demokrati so se združili, da bi končno podrli s svojimi kandidati, kar pa se jim bržkone ne posreči. Treba je izvoliti namreč enega svetovalca in dva namestnika. Že pri prejšnjih volitvah so se združile opozicijske stranke, a so v kljub temu propadle. O volitvah in o tukajšnjih razmerah pa vam pišem prihodnjič. Dotlej pa vam kličem krepek narodno-socijalni: Na zdar!

V Kolinu, 5. sušca 1911.

Fran Radešček.

Pregled.

Rusija in Anglija ste zaključili letni proračun s precejšnjim prebitkom. Tudi Francija in Italija in vse važnejše države nahajajo se v dobrih razmerah. Samo v Avstriji primanjkljaj, na vseh straneh gospodarski polomi in konkurzi. Seveda, če se kujejo zarote, obreknje in zasramuje poštene in dobre narode, ki so trpeli suženjstvo stoletja in stoletja, ter s tem zavarovali Avstrijo, seveda ni časa za dobre, plemenite misli. Pri nas se ne gre, da si pomagamo, kar je le mogoče, da se le škoduje drugim, pa dobro. Zapirajmo meje, tu pa tam se pošlje par komisij v zabavo po argentinsko meso. Študira, prevrača in kolovrati se toliko, da vsak načrt stane več, kot podjetje. — Nek železniški uradnik je zračunal, da samo stroški železnice stanejo več, kot ladja tega mastnega mesa. — Ako bi pri nas uradniki kradli, bi bilo to vsaj znamenje, da smo prebrisani ljudje, ampak pri nas se denar samo stran meče.

Razno.

Rdeči klerikalci, ki gnezdiijo v Degengijevem podstrešju izdajajo (baje na puf) „Rdeči Prapor“, v katerem se derejo nekaj o socializmu in pa psujejo kot mešetarji. Hudo jih je speklo, da smo si upali pribiti neoporekljivo dejstvo, kterelega niti sami ne taje, da razni priganjači samo v Ljubljani stanejo soc. dem. stranko, ki ima morda 500 pristašev nad 10.000 K letno, da torej vsak sodrug plača za te priganjače približno á 20 K na leto, kar je za delavca ogromna svota. Tudi glede njihovih kandidatur nam so blagovolili g. Etbin, največji salonski socijalist v dolini Št. Florjanski zatajiti pravi položaj. Pa ga mi dobro poznamo. Ta debu Kristan in Kocmur se namreč res „na morta“ odkar sta imela pri sodnji oni glasoviti konsumski „gfret“. Mi tudi vemo, da Kocmur misli, če hoče, naj gre, če pa ne, naj se pa naša rdeča barka ustavi. Našega urednika pošiljajo ti misijonski pohajači na Studenec, mi pa njih v prisilno delavnico, da se bodo s krampom v roki učili manire in socializma, o katerem imajo ravnolotiko pojma kot — norci na

Zastonj nam nihče nič ne da, ako si to sami ne pridobimo!

Studencu. Kaj govori dr. Tavčar nas prepleto malo briga — v politiki sploh nič pametnega, to so mu g. Etbin že ope-
tovano očitali, pa vseeno nekaj kujejo s Tavčarjem, kaj, ne
moremo vedeti, slutimo pa, da se dve največji politični
lenobi in gnjilavi na Slovenskem združiti in gresta z bergljami
kompromisa — v boj, in pa še celo brez upa v zmago. Če
namreč pomislimo, da je naravnost največja oslarija od strani
soc. dem. stranke, ako se združi s „Stranko Polomga“,
ker tako ji ostane za vedno skrunljiv pečat, da se je združila
s kapitalistiškimi izsesavalci di primissima ordina, v boju
za svoje — ideale. Za ošabne in prevzetne liberalce je pa
tudi ravnotako bedasto, da se spuščajo v kompromis s takim
politiškim nonsensom kot so naši gobezdavi in obrekljivi
rdečkarji. Mar bi raje suhemu Kristanu dali kako službo,
n. pr.: gledališkega ravnatelja, potem bodo naše ponižne
rdečekljunčke kar zafurali g. Etbin v — polomijadario.

Zizibambule. Naši crkajoči sociji očitali so članom
bivše „N. D. O.“ da so zizibambule. S tem so dokazali velik
kulturni napredek in omiko. G. Etbin Kristan! Ali Vas ni
sram stopiti tako nizko doli med prostaško barabstvo? Ali
veste, Vi inteligentni psovkar, da to ni zraslo na Vašem
puhlem zelniku. Kopirali ste „Pokret.“ Ali Vas ni sram,
da že dvajset let žreste žulje omejenega delavstva, za tak
šmorn kot ste ga stem dosegli? — Na socijalnem polju nič,
na strokovnem — nič, na političnem — nič, nikjer — nič,
razen večnih blamaž s sto in stokratnimi kandidaturami, a
na polju psovka spet — nič. Mi res ne vemo, zakaj Vas Adler
z Dunaja plačuje, za tako oslovsko figo. Vsaj to psovko bi
bili sami pogruntali g. salonsocijal. — Sicer pa Vi g. psovkar
nam popolnoma neškodljivo očitata ono nesrečno živalico,
mi Vam jo velikodušno odklanjamo, ker Vam g. neomikani
urednik pravimo, da je bila to čisto navadna šimpansa, kar
je konstatiral sam prof. Mečnikoff, in pri Bogu, šimpansa je
vendar simbol socijalne demokracije, saj nosi na svojem ne-
poštenem koncu hrbta vašo socijalno demokratično zastavo,
ki je prav prijetno rdeča in torej simbolistiška, prav za tako
opičjo zalego, kot gnezdi v podstrešju Degengi. — Tako,
zdaj ste in ostanete šimpanse, to ste si priborili tekom dve-
letnega psovkanja. — Dol s šimpansami, ki niso domače živali!

Liberalci puste vsakega na cedilu. Mirno so gle-
dali, ko so jim klerikalci ubijali najzvestejše, najpoštenejše
prijatelje, zatajili so jih in izdali. Sramota, tisočkrat sra-
mota, gospodje, ki ste pustili učitelja Silvestra, dobrega
inteligentnega in samo navdušenega človeka, da je glad
trpel. Pa tudi Vi klerikalci krvavih, umazanih rok, tudi za
Vas pride dan pravice.

Neki „žurnalista“ pri Jutru, je na Kopitarjevem
predavanju v „Unionu“ prvi daroval za „Stražo“ in sicer
v puščico izneverjenega nar.-napr. jurista g. Ježa. Kje je
tu doslednost ne vemo. Če uredniki „Jutra“ zabavljajo proti
„Straži“ naj je ne podpirajo. Doslednosti pa pri mlado-
liberalcih res ni.

Vsevedež.

„Piccolo“ se silno vznemirja, ker se v arzenalu v Puli
nastavlja vedno več hrvatskih in slovenskih delavcev, število
Lahov se pa krči. Ta proces opazujemo že dolgo ne samo
v Puli, ampak tudi v Trstu in v arzenalu v Tržiču na Go-
riškem ter nimamo vzroka tega prikrivati. — Vzroki pa ni
protežiranje slovenskih delavcev, saj vsakdo ve, kake zapreke
in šikaniranje morajo prenašati naši delavci. In saj so višji
uradniki povsod Lahji in Nemci, ki Slovenca sovražijo in mu
nasprotujejo, kjer je mogoče. — Ne, gospodje, vzrok Vam
je čisto natančno razjasnil načelnik ladjedelnice v Tržiču,
ki piše približno tako-le v poslanem v „Piccolo“. Laški,
domači delavci se ne odslavljajo, temveč se jih povsod pod-

pira in pomaga. Domačinom stavilo je vodstvo delavnice
take pogoje, da bi si prislužili dnevno 10 K in še višje,
toda vzlic temu delo ni napredovalo in se je večina teh
delavcev radi raznih prestopkov moralo odsloviti. Ali ni to
najlepše spričevalo slovenskim delavcem. Lahji so primorani
dajati delo slovenskim služkinjam in slovenskemu delavcu.
Poštenost, vestnost in pridnost, to bodi orožje delavca in
povsod bo zmaga njegova.

Pomen domače industrije je velik. Domačih indu-
strijalnih zavodov sicer imamo veliko, ravno zato pa je treba
podpirati vsaj te, ki jih imamo. Imamo n. pr. v Ljubljani
moderno urejeno „Kolinsko tovarno za kavine primesi“, ki
izdeluje povsod že dobro znano „Kolinsko kavno
primes.“ Pa kavna primes se mora vpeljati v vseh naših
rodbinah, na eni strani zato, ker je izborne kakovosti, na
drugi strani zato, ker je res slovensko domače podjetje —
in to ne le na papirju, temveč tudi v resnici, saj podpira
vsa važnejša slovenska kulturna in narodna društva, med
njimi v prvi vrsti omenjamo „Družbo sv. Cirila in Metoda“. Priporočamo torej „Kolinsko kavno primes“ kar najtopleje.

Uredništvo in upravništvo: Čevljarska ulica št. 1 I. nadst.
Nefrankovana pisma se ne sprejema, na anonimna se ne ozira, rokopisov
se ne vrača. — Reklamacije je nasloviti „Narodni Socijalist“ Ljubljana,
nefrankovano. Naročnina za dopušljanje po pošti letno K 2.40, za
pristaše potom organizacij letno K 1.20. Pol- in četrtletno sorazmerno.
Oglase sprejema „Generalna anončna pisarna“ v Ljubljani in upravništvo
lista. — Cene oglašom: Štiristopna petit-vrsta á 8 vin. — Pri večkratni
objavi primeren popust.

Nujna naročila v najkrajšem času!	
Največja zaloga izgotovljene obleke za gospode, gospe in dečke. G. 41 5 4 5	
Gričar & Mejač LJUBLJANA, Prešernova ulica.	
Velika izbira po poljubnem kroju izvršene obleke ∴ iz najrazličnejšega blaga za vsak letni čas. ∴ Za lovce, turiste in potovalce. V zalogi imava tudi najrazličnejše blago ter vspre- jemava naročila v izvršitev oblek po izbranem blagu.	
Nujna naročila v najkrajšem času!	

: Prva :: **Milko Krapeš** : Ustanovljena :
domača tvrdka. :: 1. 1852. ::

Genius: G 37 1 52 11

Odprta { srebna K 10—
 { zlata 70—
Trojni { srebna 16—
pokrov { zlata 95—

Ljubljana, Jurčičev trg št. 3
blizu čevljarskega mosta pod Trančo
urar in trgovec
z juveli, zlatino in srebrnino
priporoča bratom narod. socijalistom
svojo **bogato zalogo** najnovejše
naročenih predmetov svoje stroke. —

Jamstvo za pristnost blaga in natančno izvedbo
točno idejih ur najrazličnejših sestavov.
Zahtevajte gratis-franko katalog, kateri
izide 15. prosinca 1911!

Damska ura:

Odprta { srebna K 9—
 { zlata 22—
Trojni { srebna 14.50
pokrov { zlata 34—

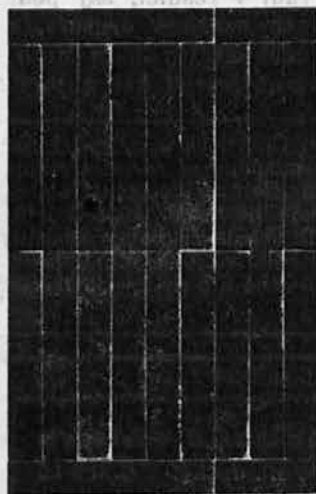
Dolžnost vsakogar je, razširjati naš list, kateri služi zahtevam ljudstva!

Izdajatelj in lastnik: Kamil Cerný. — Odgovorni urednik: Slavoj Škerlj.
Tisk J. Blasnika nasl. Ljubljana.

Fr. Stupica

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 1

priporoča svojo zalogo najbolje priznanih slamoreznic, mlatilnic, vratil, čistilnih, strojev za košnjo in obračanje sena, blagajne in motorje. Dalje pumpe in cevi za vodo, vino in gnojico, pluge in brane, peči, štedilnike in poljedelsko orodje, trpežne ročke za prenašanje in prevažanje mleka, traverze, železniške šine, vedno svež cement ter vse ključavničarsko, kovaško, kleparsko, stavbinsko, zidarstvo, tesarsko in mizarstvo orodje vedno v zalogi. Zlasti opozarjamo cenj. dame na svojo veliko zalogo kuhinjske posode in predmete za gospodarstvo. G 44 8 26 6

G. 48 12 12 6

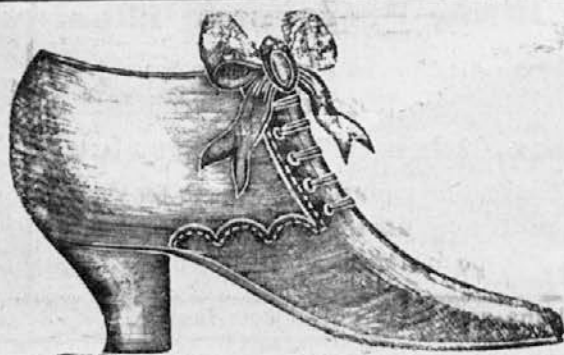
Stj. Vladišković

VOLOSKO

trgovina isterskih in dalmatinskih

:: **vin** ::

na debelo.

Import, eksport,
zaloga čevljev.

JOS. HERRISCH

Jurčičev trg 3. Pod Trančo.

Blago najboljše vrste, po najnižjih cenah.
Specijaliteta: pravi hribolaški, podkovani „Goiserce“.

G 46 10 43 5

Najtopleje priporočamo

pri nakupovanju moškega sukna vseh vrst prvi češki razpošiljalni zavod s suknom v **Kralovem Polu u Brna, Moravsko** (imejtelj br. I. K. Mrňa.) Zmerne ljudske cene. Vzorce razpošiljam na zahtevo zastoj in poštnine prosto. Poročajte laskavo, za kakšno obleko si naročate blago. (2% z obrata v prospeh sklada jugoslov. nar. soc. stranke.) Zanesljivi in pridni zastopniki s širokim poznanjem se iščejo. G 49 13 52 7

Premrl & Jančar

Ljubljana, Dunajska cesta št. 20.

Opozarjamo na lastno izdelovalnico oljnatih barv, lakov, firnežev in steklarskega kleja. Velika zaloga kemičnih in rudninskih barv. Barve za umetnike. Vse potrebščine za slikarje in pleskarje. Barve za solarje. Velika zaloga zidarskih čopičev. Strojno olje za vse vrste strojev. Olje proti prahu. Karbolinej, mavec itd. itd.

Skladišče: Dunajska cesta št. 5

Prodajalna: Dunajska cesta 20

nasproti »Figovca«. G 38 2 13 11

- Za obilna naročila se priporoča. -

Na drobno. Na debelo.

Bratje, narodni socialisti!

Kupujte vse pri naših pristaših!

SUKNA

in vse blago za obleke naročajte pri tvrdki, ki je last našega brata

M. K. RŮŽIČKA,
v Humpolcích, Češko.

Vzorce na zahtevo gratis in franko. G. 49 14 10 5

Od vsakega naročila dajem 3% v prospeh strankinega sklada.

Češka tovarna harmonik in heligonik

Josef Klavaček v Loun-u

ustanovljeno l. 1885.

priporoča slavnemu občinstvu svoje svetovno znane izdelke najboljše kakovosti.

Razpošiljanje po vsem svetu.

Zahtevajte cenik brezplačno in franko. G 47 11 - 9

Izprašan

: optik :

FR. P. ZAJEC

Izprašan

: optik :

:: LJUBLJANA, Stari trg št. 26. ::

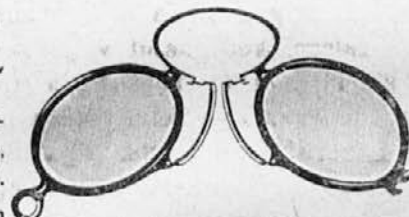
priporoča svoj dobro urejeni

- optični zavod -

kakor različne vrste naočnikov, ščipalcev, toplomere, zrakomere, daljnogleda itd.

Priporočam svojo veliko zalogo

G. 45 29 51 9

švicarskih ur,
zlatino in srebrnino

po nizkih cenah

nikeln. žepna ura od K 3-50 naprej
srebrna cilin. " " " 6-50 "
budilke " " " 3- " "

Zahtevajte novi cenik, ki ga pošljem zastoj.

Generalna anončna pisarna v Ljubljani

sprejema, ureja, odpošilja in prestavlja oglase vseh vrst, vseh jezikov, za vse dežele in vse liste doma in v tujini. Svojim inserentom brezplačno redigovanje.

Govorilne ure od 10. do 12. vsako dopoldne.

Pišite po prospekte — naznanite objekt za insercijo in pokrajino, v kateri želite, da se širi.

Naslov: **Generalna anončna pisarna v Ljubljani,**
Jurčičev trg št. 1, I. nadstr.

G 51 16 - 3

Kupujte samo pri tvrdkah, katere inserirajo v našem listu!